

هشت مارس روز جهانی زن

را به همه رهروان راه آزادی و برابری اجتماعی انسانها تبریک می گوئیم

از زمانی که هشتم مارس از جانب کنفرانس بین المللی سوسیالیستها در حمایت و پشتیبانی از مبارزات زنان کارگر نساجی آمریکا روز زن نامیده شد، نزدیک به یک قرن می گذرد. تاریخ در یک قرن گذشته سرشار از صفحات درخشانی از مبارزه و مقاومت مردم محروم و ستم دیده جهان بر علیه استثمار، استبداد، فقر و محرومیت اجتماعی است که نظام ظالمانه و غیر انسانی سرمایه داری جهانی بر روابط انسانها حاکم گردانیده است.

جنبش زنان نیز طی یک قرن اخیر فراز و نشیب های بسیاری را از سر گذرانیده و قدمهای بسیار موثری را در جهت بهبود وضعیت زنان به جلو برداشته است. زنان به خصوص در کشورهای سرمایه داری اروپای غربی و آمریکا و هم چنین طی انقلاب سوسیالیستی اکتبر در روسیه توانستند بطرز چشم گیری موقعیت اجتماعی خود را بهبود بخشند و جامعه مردسالار را به میزان زیادی به عقب برانند. با این همه می توان به عینه مشاهده نمود که حتی در پیشرفته ترین و دموکراتیک ترین کشورهای سرمایه داری نیز با آنکه زنان قادر گشته اند به بسیاری از مطالبات و خواسته های سیاسی و اجتماعی خود جنبه قانونی و حقوقی ببخشند، باز هم در بسیاری از عرصه های فعالیت اجتماعی و سیاسی، در فرهنگ، اخلاقیات و روحیات حاکم بر جامعه، فرهنگ مردسالاری و توجیه و تقدیس نابرابری اجتماعی زن و مرد، هم چنان بر روابط انسانها حاکم است. این واقعیت بیانگر این حقیقت است که حل نهایی و قطعی مسئله زن به معنای برقراری برابری کامل موقعیت اجتماعی زن و مرد در جامعه، به حل مسئله طبقات، به عبور از چهارچوب مناسبات سرمایه داری و گذار به تحولات سوسیالیستی گره خورده است. اما اذعان به این حقیقت نباید ما را به آنجا به کشاند که مسئله زن را با مسئله طبقات یکی گرفته و جنبش زنان را یک جنبش طبقاتی قلمداد کنیم.

جنبش زنان در کشورهای نظیر ایران یک جنبش گسترده اجتماعی است که گرایشات متعلق به اقشار و طبقات مختلف اجتماعی را در بر می گیرد. عقب افتادگی اقتصادی همراه با وجود بقایای روابط و مناسبات سنتی ارتجاعی و عقب مانده در آمیختگی با فرهنگ مذهبی رایج در جامعه، شرایطی را فراهم ساخته که زنان را بطور عموم در وضعیتی بسیار دردناک و تحمل ناپذیر قرار داده است.

در ایران تحت حاکمیت رژیم جمهوری اسلامی، زنان قانوناً شهروند درجه دوم به حساب می آیند و در تمامی عرصه های زندگی اجتماعی، سیاسی و اقتصادی و حتی در روابط خصوصی و خانوادگی، تحت قیمومت مردان و مورد اهانت و تحقیر رسمی و دولتی قرار دارند. با این همه و علیرغم همه تلاشی که رژیم برای تحت انقیاد نگاهداشتن زنان بکار گرفته است، ما شاهد هستیم که بویژه بعد از دهه 70 شمسی زنان به مثابه یک نیروی گسترده اجتماعی در عرصه مبارزه سیاسی در جامعه ظاهر شده و مانع از آن گردیده اند که رژیم بتواند براحتمی تمامی نقشه های پلید خود را در مورد زنان به اجرا درآورد.

جنبش کمونیستی انقلابی در ایران باید به این واقعیت توجه داشته باشد که در جامعه ما، جنبش زنان یک جنبش قدرتمند اجتماعی و یکی از ستون های تعیین کننده تحولات آتی در کشور است. پیشروی جنبش زنان و دستاوردهای این جنبش هر چند محدود و ناقص برای طبقه کارگر و برای مبارزه در راه سوسیالیسم یک قدم به جلو است. چرا که جنبش طبقه کارگر نه یک جنبش مردانه که جنبشی است از زنان و مردان. از همین روی هر اندازه موقعیت اجتماعی زنان بهبود یابد، هر اندازه زنان چه به مثابه زنان کارگر و چه به مثابه جزئی از خانواده زحمتکشان، بتوانند از سهم بیشتری در زندگی اجتماعی برخوردار گردند، به همان نسبت جنبش طبقه کارگر از یک جنبش مردانه با اندیشه و تفکرات مردسالاری دورتر شده و بیش

از پیش به یک جنبش واقعی کارگری که برای تحقق مطالبات دمکراتیک و سوسیالیستی زحمتکشان تلاش می کند نزدیک تر می گردد. جنبش زنان نه تنها در تعارض با جنبش طبقه کارگر قرار ندارد، بلکه هر گامی که این جنبش در مسیر رهایی زن، در مسیر عقب راندن جامعه مردسالار به جلو برمی دارد و هر موفقیتی که در این راه به آن دست می یابد، راه را برای اشاعه اندیشه های دموکراتیک و سوسیالیستی در صفوف طبقه کارگر و پیشروی این جنبش به جلو بیشتر فراهم می کند.

بی شک در دوره کنونی با تسلط جریان راست افراطی اسلامی بر دولت، جنبش زنان با دشواری هایی بیشتر از گذشته مواجه است. یکی از اهداف دولت احمدی نژاد در عرصه سیاست های داخلی، تقویت هرچه بیشتر جامعه مردسالار و فرهنگ زن ستیزی در جامعه و به تبع آن برجیدن تشکل ها و نهادهایی است که زنان طی ده سال اخیر با مبارزه و تلاشی خستگی ناپذیر به آنها دست یافته اند. قدر مسلم مقابله با این یورش سازمان یافته و گسترده رژیم، پایداری و تلاش باز هم بیشتری را بخصوص از فعالین جنبش زنان می طلبد. نباید اجازه داد فضای ارباب و وحشت زنان را از میدان مبارزه علیه وحشی گری و خشونت افسارگسیخته رژیم خارج گرداند. بلکه باید تلاش نمود با پیش گرفتن شیوه ها و راهکارهایی مناسب، جنبش زنان را درارتباطی نزدیک تر با جنبشهای اجتماعی دیگر چون جنبش کارگران، دانشجویان و جنبش خلق کرد قرار داد و این جنبش را به مبارزه سیاسی وخواست ایجاد یک جنبش شورایی با هدف سرنگون ساختن رژیم جمهوری اسلامی، عقب راندن جامعه مردسالار و برقراری دموکراسی شورایی متصل نمود.

پر توان باد مبارزات آزادی طلبانه زنان .

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران !

برقرار باد سوسیالیسم !

اتحاد انقلابی نیروهای کمونیست و چپ ایران

اول مارس 2006 برابر با 10 اسفند 1384